

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Ex quib. cau. infa. irrog.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96119](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96119)

LEX XII.

Interdemptus crimine expilare hereditatis, est infamis, h. d. C. No. quod licet iudex in sententia non imponat penam, tamen sufficit quod pronunciet delictum esse commissum. Ita vides hic, et l. s. ff. ad Turp. C. No. q. expilator: h. d. dicitur fur improbius. Er quo no. q. triplex furum est improbius, scilicet simplex furum, improbius est expilare hereditatem, improbiusimum, scilicet vi capere, et vide gl. tuas, quam nota perpetuo, et c.

AD IDIIO.

ALEX. C. Fur improbius, Bal. in l. de his, f. de fur.

Uerba patris in testamento prolata iuris infamiam non irrogant, h. d. C. Quid importet ista infamia de facto, vi debitis, f. de iust. testam. l. fratres, et c.

LEX XIII.

Nullam existimationis. Tomes ad erudiendam veritatem, infamiam non irrogat, h. d. C. Op. de lictis sustin. ff. e. Sol. Ibi fuit fustigatus in penam, hic in inquirenda veritate. Si aliquis fustigatur in penam, posito qd non precedit sententia, tamen ille ex genere penae causa infamatur. No. hic gl. que ponit de effectu, et infamia facti, tamen vt puo ille qui est tortus ad erudiendam veritatem, non infamatur etia de facto, quia dicit nullam, quod signum est viuierale, quod predicatur de pluribus quod no. et c.

AD IDIIO.

ALEX. C. Non infamatur, Banc opin. Barto. tenet etiam Jaco. Bu. Sed die glo. procedere quando ille fustigatus vel tortus fuit pro crimine suo erudiendo, nec fuit absolutus, vel condemnatus, sed simpliciter relaxatus alias procedat dictum Ja. Bu. et Bar. quas do fuisse absolutus, vel fuisse tortus tanquam testis pro alieno crimine. Ita Salice, hoc nota.

ALIA LECTURA.

Nullam existimationis. Tomes ad erudiendam veritatem, infamiam non irrogat, h. d. C. Op. ff. de lictis sustin. Sol. Ibi fuit fustigatus in penam, hic non procedat iura, tri ex genere penae cum ca precedit infamia facti. Dicit in d. l. fratres, de iust. testa. tamen puo q. fustigatus ad erudiendam veritatem non infamatur de iure, vel de facto, vt hic probatur in tex. cum dicit, nulli, et c. que dicitio est signum viuierale, ergo, et c.

LEX XV.

Secreto. Non seruare lectum in habitu, no infamatur, secus si festinanter nubat, h. d. An ista lex sit hodie correcta per dicti Apostoli dicentis, q. mortuo viro nubat in domino Glo. hic dicit q. non. C. Contrariu habuimus, f. de secudis nuptijs, l. et illa verba tenent Canonice extra de secudis nup. c. pe. et c.

AD IDIIO.

Secreto. Adde q. Pau. de ca. dicit opi. gl. veriozem, q. nec ad apostolicum nec ad condicem canonicis pertinet corrigere leges civiles vbi non est questio de peccato, sed de bonis morib. de quo vi de Pe. de anch. consi. f.

LEX XVI.

Testibus. Ista l. h. d. Actus sustin. cum ca infamatur, h. d. C. Quero, veru iste fit infamis de iure, vel de facto? Respondeo, si fit fustigatus ob crimen expiatorum, erit infamis de iure lictus, ff. eo. Si vero crimen non fuit expiatorum tunc non erit infamis de iure, sed de facto, arg. eorum que habuimus no. s. l. priori, et c.

LEX XVII.

Verbum. Verbum iniuriosum in interlocutione iudicis prolatur, non infamatur, h. d. in summa lex ista, et c.

ALIA LECTURA.

Verbum. Interlocutio iudicis non prece dete cause cognitione no irrogat infamiam, hoc dicit, cum interlocutio, f. eo. C. No. hic qd banna, que dantur hodie, non inducunt infamiam. Nam bannum est quedam interlocutio, que probatur per gl. in l. ff. de reg. re. facit ad q. nunquid appelletur a banno. Secundo probatur, quia diffinitiva est illa, que imponit finem liti, sed per bannum no imponitur finis criminis. Quod non imponatur, patet, quia re dicitur erbannitas audietur, vt no. in d. l. de requir. C. Item proba qd bannum non sit diffinitiva sententia, quia diffinitiva lite non consistit nisi in casib. no. per glo. in l. present. f. cum ante, de his qui ad eccl. con. fu. Sed bannum non est ex illis, ergo puo

to pro veritate tenendum, quod bannum non froget infamiam.

LEX XVIII.

Non damnatos. Breuiter dicit damnatus, vel potestus de iniuria data pecunia infamatur, secus si causa sit iurando deca. h. d.

LEX XIX.

Interlocutio. Admonitio prehdit, vt quid non infamat, h. d. ista lex, et c.

LEX XX.

Improbu. Ver ista seipsam summat. C. Quod tur ipso iure, vel per sententiam, Gloss. dicit ipso iure, et de ne, Sic vt in ea.

AD IDIIO.

AND. BARB. C. Improbu. An vsurarius sit infamis Bal. in l. qui accusare, de edendo, dicit q. sunt infames infamia facti, ideo repelluntur a querela, dominus Ant. in cap. Ray. de test. dicit per istam l. quod sunt infames infamia facti. vide ibi eum, et Bald. hic, ALEX. C. Improbu. Aide do. Lau. in tractatu de vsur. in i. parte in vlt. quest. que est q. cl. ff. et quod not. Bald. in l. i. C. de test. plene Saly. hic, et hic vide que not. Bald. et dom. Anto. in cap. Ray. de test. quod possunt querelare testamentum fratris mei, qui in iust. tuit vnum vsurarium heredem tanquam turpi persona instituta per istum tert. Item secundum Bal. non possunt esse testes isti vni rarij. Ad hoc vide tert. in cap. inter dilectos, de exco. prelato. r. etiam vide omnino quod ibi habes per Modernos, et glo. hic dicit, quod existens in peccato mortali est infamis, vide not. an. c. est, extra de test. ADD E. quod Bald. dicit quod stante statuto quod mulier non possit contrahere sine consensu consanguineorum h. d. ne fame, quod si adhibeantur consanguinei vsurarij, non valet, quia prodigi fame.

ALIA LECTURA.

Improbu. Exercens improbum fenus infamatur, hoc primo. Item minor exercens artem ludicram, non infamatur, damatur autem actione pro socio de fide rupta, est infamis, hoc dicit, vsque ad finem. Dicitur in l. improbum, quod exercens improbum fenus, sit infamis.

LEX XXI.

Frates. Si minor artem ludicram exercet non infamatur, hoc dicit, et c.

LEX XXII.

Idem. Damnatus in actione pro socio, de fide rupta est infamis, hoc dicit lex ista.

De procuratoribus. Rubr. XIII.

Dictum est de aduocatis, et quia procuratores in aliquibus similes sunt aduocatis, ideo de eis ponit. Querit gl. que est b. ff. sententia inter procuratorem, et aduocatum. C. Item querit que dicitur ferentia est inter hunc tit. et tit. f. mandati, et vide glo.

LEX

1. Langum quando dominus cogatur habere ratum.
2. Procurator, quando est certum ipsum non habere mandatum non admittitur etiam cum cautione rati, et num. 15.
3. Coniuncta persona admittitur ad agendum cum cautione rati, et num. 16.
4. In causa indimentane possessionis mouenda, quilibet etiam sine mandato, admittitur.
5. Habens mandatum, quando teneatur etiam cauere de rato.
6. Procurator rei semper debet cauere iudicatum solui.
7. Procurator qui agit, et dubium sit de mandato, quando teneatur cauere de rato.
8. De mandato qualiter potest probari, et certificari, et an per testes.
9. An hec cautio possit de partium voluntate mutari.

Cautio. Procurator actoris cauere de rato, cum est dubium de mandato, h. d. Oppo. h. d. C. Cautio, et sic inuit sine fideiussore, vt l. sancimus, de verbo. signifi. Sed cum ista sit p. etoria, videtur quod epigat h. d. iussorem, vt l. p. etorie, l. ff. de p. eto. stipula, ergo male hic dicit cautio. Sol. Dicit gl. quod cautio potest sumi trib. mod. Vno modo pro genere, alio modo pro specie sua, tertio potest dici satisfactio ex parte satisfacta, et satis acceptio respectu accipiens, vt l. ff. qui satis, co. g. hic ergo ponitur improprie pro satisfactio ne. C. Oppon. secundo ff. de arbit. l. non diluiguenus, f. pe. dicit gloss. quod regala huius legis fallit in procuratore dato ad com. promittendum, sed in lege contraria glo. declarat melius. Quod